

a Fővárosi Törvényszék
a Harsányi és Baltay Ügyvédi Iroda, ügyintéző Dr. Baltay Levente(2360 Gyál, Körösi út 104.
szám alatt működő) ügyvéd által képviselt
ParlagfűpollenNO Társaság (1021 Budapest, Labanc u. 17. szám alatt működő) **felperesnek**

a Dr. Tunyogi András Márton jogtanácsos által képviselt
Vidékfejlesztési Minisztérium (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 11. szám alatti székhelyű)
alperes ellen

közérdekű adat kiadása iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül küldje meg a felperesnek a
e-mail címre elektronikus úton a 2009. évi SZJA 1%-ának
2010.rendelkezési évre érvényes 1153 technikai számon megjelenő kiemelt költségvetési
előirányzat „Parlagfű mentesítés feladatai” címen 177031 személy által felajánlott
1.100.793.334,- (egymilliárd egyszázmillió hétszázkilencven háromezer háromszáz
harmincnégy) forint összeget konkrétan mire használta fel, abból milyen kifizetéseket
eszközöltek, és milyen szerződések alapján. A szerződések másolatát és a kifizetéseket
igazoló számlák másolatát is küldje meg felperesnek fenti elektronikus úton.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ezen
a bíróságon lehet benyújtani 3 példányban a Fővárosi Ítéletáblához címzetten. Az ítéletábla
előtti eljárásban a fellebbezést, csatlakozó fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi
képviselőt kötelező.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték
vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, vagy a teljesítési határidővel
kapcsolatos, illetve ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fél
kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

Amennyiben a jogi képviselővel eljáró felek az ítélet elleni fellebbezéshez mellékelt közös
kérelemben indítványozzák, *az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést*
közvetlenül a Kúria bírálja el. *Vagyonjogi ügyekben* a felek akkor indítványozhatják a Kúria
eljárását, ha a fellebbezésben vitatott érték (illetve annak a Pp. 24.§-a alapján megállapított
értéke) az ötszázezer Forintot meghaladja. A fentiek szerint előterjesztett fellebbezésben új
tényre, illetve új bizonyítékra hivatkozni nem lehet. A fellebbezés elbírálása tárgyaláson
kívül, a felülvizsgálati eljárásra irányadó szabályok megfelelő alkalmazásával történik, így a
fellebbezés elbírálása során a Kúria az iratok alapján dönt, s határozata ellen felülvizsgálatnak
nincs helye.

Indokolás

Felperes, Kelen Andrásné által képviselt társadalmi csoportosulásként 2013. április 23-án kelt levéllel az alpereshez fordult a 2010.rendelkezési évre érvényes, 2009.évi SZJA 1%-ának 1153 technikai számon megjelenő kiemelt költségvetési előirányzat „Parlagfű mentesítés feladatai” címen 177031 személy által felajánlott 1.100.793.334,- forint befolyt összeg felhasználásáról közérdekű adatként tájékoztatást kérve, azt kérve elektronikus úton megadott e-mail címére közölni: konkrétan mire használták fel a befolyt összeget, milyen kifizetéseket eszközöltek, milyen szerződések alapján, a szerződések másolatát, kifizetést igazoló számlák másolatát is kérve megküldeni.

Május 3-án vette át a minisztérium képviselője az iratot, a törvényben meghatározott határidőn belül nem szolgáltatott az adatokat, így június 14-én érkezetten keresettel kérte fenti adatok kiadásra kötelezését a felperes az alperestől. Alperesi védekezésre annak alátámasztására, hogy felperesi társaság nem bejegyzett civil szervezetként, de egy létező csoportosulás, különféle közéleti funkciót betöltő személyeknek írt beadványokat csatolt, azokra adott válasziratokkal együtt annak alátámasztására, hogy létező szervezeti csoportosulás - rámutatva, illetve kiemelve az Információs rendelkezési jogról és információs szabadságról szóló törvény célját, eszerint bárki jogosult közérdekű adat megtudakolására, bárki alatt létező magánszemélyt és jogi személyiséggel rendelkező, nem rendelkező társadalmi szervezetet kell, lehet érteni. Az alperesi érdemi védekezésre előadta, hogy az alperes, mint a befolyt pénzösszeg felhasználásának irányítója, adatkezelőnek minősül, keresetlevelében felhívta az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló törvényt, amely a kormányt hatalmazza fel a parlagfű elleni közérdekű védekezés végrehajtásának részletes eljárási szabályai megalkotására, kormányrendeletre is utalt, amelyet ennek végrehajtására hozott létre a központi végrehajtó szerv úgy rendelkezve, hogy a költségvetési törvényben a *Vidékfejlesztési Minisztérium, azaz alperes előirányzatából kell biztosítani az állami és közérdekű védekezés végrehajtásának fedezetét.* A személyi jövedelemadó meghatározott részének adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló törvényt is citálta keresetében a felperes, utalva arra, hogy a *kiemelt előirányzat javára felajánlott összeget az országgyűlés által meghatározott célok megvalósításában érintett költségvetési fejezetet irányító szerv vezetője használja fel. A parlagfű elleni védekezés támogatása az alperesi minisztérium fejezeti kezelésű előirányzatai közt szerepel, és kijelölt előirányzatként egy százalékaikat az adózók felajánlhatták parlagfű mentesítését feladataira.* Az, hogy ezen közérdekű célra felajánlott pénzeszköz miként került felhasználásra, felperes álláspontja szerint nem vitásan közérdekű adat, s mint ilyen, ennek kiadására az alperes köteles. Az alperesi érdemi védekezésben hivatkozott Infotörvény 30.§(7)bekezdése nem alkalmazható, mert a felperesi igényérvényesítés nem tételes ellenőrzésre irányuló adatmegismerés, és ez a törvényi rendelkezés felperes értelmezésében nem azt zárja ki, hogy konkrét alperesi minisztérium irányzatába tartozó pénzeszközök felhasználására vonatkozó adatokat kikérhessen akár felperes, a jogalkotó a visszaélésszerű adatigényléseket próbálta megakadályozni, például egy önkormányzat vonatkozásában egy adott évre valamennyi költségvetésre vonatkozó számla kiadását, szerződést ne lehessen adatigényléssel kérni, mert az olyan mértékű adatfeldolgozást, adatszolgáltatáshoz szükséges adatbázis áttekintést igényel az adatkiadásra kötelezett adatkezelő részéről, ami ellehetetleníti egyéb munkavégzését a közérdekű tevékenységet végző szervezeteknek. A felperesi igényérvényesítés azonban nem ilyen részletességű, hanem megszámlálható mennyiségű szerződésre és nem számtalan kötelezettségvállalás kifizetését igazoló számla kiadására vonatkozik, hanem konkrét 1 milliárd forint felhasználásáról, amellyel kapcsolatosan részben az alperes nyilatkozott, hogy

600 millió forint átcsoportosításra került ebből az előirányzatból, ennek a felhasználására mivel az SZJA 1%-ból került sor, felperes adatkiadási kérése ezt is érinti, de a 400 millió forint fennmaradt összeg felhasználásával kapcsolatos konkrét adatszolgáltatási igényét továbbra is fenntartja a perbeli adatszolgáltatás ellenére, mert felperesi álláspont szerint ez az adatközlés a szerződéseket, a szerződések mögött álló teljesítéseket igazoló számlakifizetéseket nem tartalmazza, és igénye erre is irányul felperesnek. Azt az alperesi érvelést súlytalannak tartotta a felperes, hogy arra tekintettel, hogy a minisztérium egy másik előirányzatba áthelyezve a 600 milliós összeget, ne lenne adatkezelő, és ne tudna nyilatkozni ennek felhasználásáról, erre analóg példaként említette, hogy az autópálya építésre szánt pénzeket autópálya szegély építésre átcsoportosítaná a pénzeszközöket kezelő minisztérium, és ezt követően nem kívánna nyilatkozni arról, hogy az autópálya építésre szánt összegeket mire használta fel, ez nem fogadható el ez az érvelés. Olyan nyilatkozatot nem tett a perben alperes, olyan szerződést nem csatolt, számlát nem csatolt, amely azt igazolja, a parlagfü mentesítésre adott pénzüsszeget parlagfü mentesítésre számolta volna el, de azt sem igazolta, hogy konkrétan mire használta ezeket a pénzeszközöket. Felperesi adatigénylés konkrét, világos, nem arra irányul, hogy miként csoportosítja át a parlagfü mentesítésre rendelkezésére bocsátott 1%-okat a minisztérium, hanem, hogy milyen célra használta fel, kik részesültek abban, milyen összeg erejéig. Az a hivatkozás, hogy az alperes működését a KEHI jogosult vizsgálni, illetve a Hatósághoz fordulhat, akinek adatigénylését megtagadják, irreleváns. Bár ügyvéddel járt el, perköltségigényt felperes nem érvényesített.

Alperes érdemi védekezésében a kereset elutasítását kérte, részben szolgáltatott adatokat - a parlagfü elleni közérdekű védekezés végrehajtásának támogatása címet viselő alperesi költségvetési előirányzat felhasználásáról szóló számadási tájékoztató csatolásával -, ebből megtudható, hogy 1.083.900.000,- forint volt az eredeti előirányzat, ezt 130 millió forintos, 2010.évről áthúzódó maradvány egészítette ki, 2010.évben 47 millió, kötelezettségvállalással nem terhelt, és 83 millió forint kötelezettségvállalással terhelt maradványként. Ez a 83 milliós összeg kifizetésre került, a támogatott célfeladatok teljesítése megtörtént, közérdekű védekezések visszatérülése címen keletkezett a 47 milliós kötelezettségvállalással nem terhelt maradvány, az a központi költségvetés részére visszafizetésre került. A tárgyévben felhasználható előirányzat 642 millió forinttal csökkent, ezt az alperes tanyafejlesztési program, állami génmegőrzési feladatok támogatása, intézményi feladatok támogatása előirányzatokra csoportosította át, így 441.900.000,- forintos összeg felhasználására volt lehetőség, ezt 41,7 millió forintos bevétel egészítette ki. A fennmaradt 411 millió forintból előirányzat átadás, illetve fejezeti közvetlen kifizetés formájában történt pénzköltés: FÖMI K+F feladatra 85 millió forintot a Nemzeti Erőforrás Minisztérium, ÁNTSZ aerobiológiai hálózata működtetésére 12 millió forintot, két minisztériumi munkatársa parlagfü elleni közérdekű védekezéssel kapcsolatos megbízási díja fejezetére 10,9 millió forintot költöttek, előirányzat átcsoportosítással. Parlagfümentes települések pályázatra 50 millió forint keretösszeget különítettek el, ebből 49,8 millió forintot osztottak fel, s 49,3 millió forint kifizetése történt meg. Két civil szervezet részére 1,5 millió forint egyedi döntéssel kifizetésre került. Az adatközlés táblázatba szedve tartalmaz egyedi felhasználásokat is, konkrét megnevezés nélkül, a feladat és a kifizetett pénzüsszeg megjelölésével, így többek közt: parlagfü helyszíni ellenőrzés költségei térítését, kormányhivatali, földhivatalok részére rendezett országos értekezlet költségét, parlagfü helyszíni ellenőrzése költségtérítését, egyeztetésekre, tapasztalatcserére, légi felderítési projekt finanszírozására, kísérleti kerti körülmények közti vizsgálatára veszélyes gyomnövényeknek, közérdekű védekezés végrehajtására összesen 252 millió forintot használtak fel. Távérzékelési eljárással készült veszélyeztetettségi térképek készítésére, parlagfü információs rendszer fejlesztésére 85 millió

forintot, kommunikációs kampányhoz, védekezésre felhívó kommunikációs tevékenységre 11 millió forintot külső cégnek kifizetve használtak fel. Összesen 484.400.000,- forint erejéig történt kifizetés, néhány társadalmi szervezetnek is oktatási anyag elkészítése, kutatási eredményeket értékelő anyag kiadására, diákköri konferencia, nemzetközi konferencia megszervezésére különféle pénzeszközöket használt fel az alperes. Ezen adatok az interneten keresztül bárki, így a felperes számára is megismerhetők, az alperes erre érdemi védekezésében csak utalt, mivel érdemi védekezése lényegét az adta, egyrészt vitatta felperesi keresztlétét, ennek igazolására kérte a bíróságot, hogy hívja fel a felperest, mivel nem szervezet létét, ennek igazolására kérte a bíróságot, hogy hívja fel a felperest, mivel nem találkozott a szervezet képviselőjével, pusztán elektronikus úton kapott egy adatigénylést a felperestől, az nem bejegyzett társadalmi szervezet, így létezése igazolásra szorul, de érdemi védekezésében utalt az Infotörvény 30.§(7)bekezdésére is, arra, hogy az adatigényléskor ugyan nem volt hatályban ez a rendelkezés, de a később beiktatásra kerülő szövegrészt a hatályba léptető rendelkezés szerint a folyamatban lévő adatigényléseknél is kell alkalmazni, az átfogó számlaszintű tételes ellenőrzésre irányuló felperesi adat-megismerés így nem teljesíthető, külön törvény rendelkezése irányadó erre, így a közfeladatot ellátó alperes tevékenységét a KEHI ellenőrzi, erre utalt érdemi védekezésében alperes. Amiatt is megtagadta a felperesi adatigénylés teljesítését, hogy a KEHI mellett az ÁSZ is vizsgálja alperest, ha a törvényalkotó szándékát nézzük, a törvény indokolásából is az derül ki, hogy az egyedi adat megismerések helyett az állami ellenőrzés az, ami lehetőséget ad az adatbirtokosok tevékenysége kontrollálására, adatvédelmi biztoshoz is fordulhat az igénylő, ha az igénye elutasításra kerül. A felperesi igényérvényesítéssel kapcsolatosan alperes rámutatott, az adatkiadás megtagadását nem arra hivatkozással képviseli a perben alperes, hogy számlákat is kér a felperes, illetve szerződéseket, hanem ezek együttesen olyan tételes ellenőrzésre irányuló adatmegismerési igényt jelenítenek meg, amit a jogalkotó az Infotörvény 30.§(7)bekezdésével az adatigénylés körében kizárni szándékozott. Azt, hogy az alperes által felügyelt költségvetési előirányzatba is beletartozó kiemelt előirányzat miként került felhasználásra, részben nyilvános zárszámadási adatokból megismerheti mások mellett a felperes is, és rámutatott arra is az alperes, hogy a más előirányzatba átcsoportosított, tanyafejlesztési programba átkerült 600 millió forint felhasználását részleteiben nem tudja az alperes követni, kimutatni, így azt az adatot kiadni sem tudja, hogy az 1 milliárd forintnak ez a 600 millió forintos része konkrétan a tanyafejlesztési programban miként került felhasználásra, mert abban az előirányzatban az átcsoportosított összeg már külön, az egyes szerződéseknél nem látható módon jelenik meg, kerül felhasználásra. Rámutatott arra is az alperes, hogy évek óta vita van a parlagrafű mentesítés kiemelt előirányzatáról, annak felhasználásáról, ez az adatigénylés egy politikai vitába kapcsolódik be, ezeket az adatigényléseket próbálta a jogalkotó az Infotörvény 30.§(7)bekezdésével kizárni. Jogtanácsossal eljárva perköltségigénye alperesnek sem volt.

A kereset alapos.

A bíróságnak az alperesi érdemi védekezésre is tekintettel abban kellett állást foglalnia, megtagadhatja-e az Infotörvény 30.§(7)bekezdése alapján a felperesi adatigénylés teljesítését az alperes, illetve élhet-e adatigényléssel felperesi szervezet. (Mivel a kért adatok közérdekű jellegét nem vitatta alperes, ennek törvényi definícióját nem idézi a bíróság, az adatok közérdekű jellegét adottságként/nem vitatott tényként kezelte a bíróság).

A felperesi szervezet létezése körében a bíróság hitelt érdemlő bizonyítékként fogadta el felperes különféle államhatalmi szervek képviselőinek írt levelét, illetve a per megindításakor felperesi jogi képviselőnek adott meghatalmazását a felperesi be nem jegyzett társadalmi szervezet, csoportosulás képviselőjének. Az, hogy egy összeállt csoport vezetője magát

elnöknek nevezvén meghatalmazást ad, és saját személyében egy csoportosulás elnökeként feltüntetve magát, kétségtelen (mert alperes által kétségbe nem vont, így a bíróság számára sem kétségesen) létező személyként egy csoportosuláson keresztül adatok kiadását kéri, az adatigénylés érdemi vizsgálatát eredményezi a bíróság megítélése szerint. A bíróságnak kétsége nem merült fel Kelen Andrásné személye létezése körében, és, hogy ő egy ilyen elnevezéssel társaságot képvisel, amelynek nevében aláírásra jogosult, mivel nem bejegyzett társadalmi szervezetről van szó, felperesi előadáson túl egyéb bizonyítékot a bíróság nem tartott szükségesnek e körben beszerezni, így érdemben vizsgálta, hogy adatigénylőként alappal kérte-e a keresetlevélben utalt kiemelt előírányzatra rendelkezésre bocsátott 1 milliárd forint felhasználásával kapcsolatos adatok kiadását alperestől.

Hogy ezen adatok kezelője alperes, ezt alperes sem vitatta, csak arra hivatkozott, hogy a felperesi adatigénylés olyan számlaszintű, átfogó, tételes ellenőrzésre irányuló adatmegismerés, ami nem teljesíthető, az alperesi minisztérium előírányzatok felhasználása a KEHI, ÁSZ vizsgálatok tárgyát képezheti, nem egy közérdekű adatigénylés keretében vizsgálható. Ezzel a védekezéssel kapcsolatosan a bíróság rámutat, hogy az alperes helyesen érvelt azzal, hogy az adatigényléskor ez a törvényi rendelkezés ugyan még nem volt hatályban, de a perben alappal már hivatkozhatott az adatmegtagadás körében ennek a rendelkezésnek (az Infotörvény 30.§(7)bekezdésének) a szabályára, így a bíróságnak értelmeznie kellett a jogszabályi rendelkezést. E körben a bíróság az Alaptörvény 39.§-ára utal, és ezzel összhangban értelmezi az **Infotörvény 30.§(5)bekezdését**, rámutatva, hogy a jogalkotó is úgy fogalmazott a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítése megtagadása körében, **ha a törvény az adatkezelő mérlegelését teszi lehetővé, a megtagadás alapját szűken kell értelmezni. A közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél.** A bíróság megítélése szerint a közfeladatot ellátó szervnek mérlegelési jogkört biztosított a (7) bekezdésben a jogalkotó, mégpedig abban a kérdésben, hogy átfogó, számlaszintű, tételes ellenőrzésre irányuló-e az adat megismerése. Ennek a mérlegelésnek a körében, ha a fenti, jelen keresettel érintett felperesi adatigénylést is ilyen szintű adatkérésnek tekinti az alperes, akkor lényegében egyetlen kiemelt előírányzat felhasználásának jogszerűségét sem vizsgálhatja adatmegismerési igénnyel élő állampolgár, társadalmi szervezet, ez pedig nem lehet a jogalkotó célja. Egy kiemelt előírányzatra 177000 ember által rendelkezésre bocsátott 1 milliárd forintot meghaladó összeg közérdekű célt szolgáló felhasználása, a közérdekű céllal történő felhasználás ellenőrzése olyan közérdek, amelyet nem korlátozhat a minisztérium mindennapi működése biztosítása, az adatok összegyűjtésének nehézkes volta, **a bíróság megítélése szerint nem fűződik ahhoz nagyobb érdek, hogy ezt a pénzfelhasználást konkrétan ne követhesse nyomon egy civil szervezet, mint ahhoz, hogy látható legyen, hogy magánszemélyek nagy csoportjának felajánlott igen nagy összegű adományát mire használja a minisztérium.** Nem elfogadható az az alperesi érvelés a részleteket illetően, hogy olyan tételes elszámolást igényelne a felperes, amely nem adható meg, hiszen a becsatolt alperesi zárszámadás-rész is nyomon követhető, táblázatba foglaltan tartalmaz bizonyos feladatokra meghatározott szervezeteknek, személyeknek kifizetett meghatározott összegeket, nyilván ezen összegek mögött konkrét szerződések és számlakifizetések kell, hogy álljanak a számviteli törvény rendelkezései szerint, ezeket a szerződéseket, számlákat az alperesnek működése során meg kell őriznie, így rendelkezésre bocsátása akár elektronikus formában nem okozhat nehézséget, így az adott előírányzatban maradt 400 millió forintot némileg meghaladó összeg tételes elszámolása nem ütközhet akadályba, konkrétan megjelölve a feladatokat és célokat; a szerződések megküldésével, a

szerződések tartalmi megfogalmazásából ez nyilván látható, ezek összegyűjtésével, kiadásával az adatkiadás realizálható. Az átcsoportosított 600 millió forintos összeg kapcsán a bíróság rámutat, hogy az alperes által csatolt előirányzat felhasználás bevezetőjében részletesen ugyan nem, de egyértelműen és pontosan tartalmazza az előző évről áthúzódó maradványösszegeket, ezek kötelezettségvállalással terhelt, nem terhelt voltak, mind ez a szerkezeti összesítés a bíróság számára arra utal, hogy a tanyafejlesztési programra, állami génmegőrzési feladatokra, intézményi feladatok támogatására átcsoportosított 642 millió forint ugyanígy megjelenik abban a költségvetési fejezetben, amely szintén alperes irányítása alatt szintén szigorú számadással terhelt, így nem fogadható el az a hivatkozás, hogy a pénzüsszeg másik előirányzatban történő felhasználását követően nem nyomon követhető, ez a 642 milliós összeg a másik előirányzatban is látható, hisz konkrét célokra került átcsoportosításra. Ezen célokhoz kötött felhasználás az adott szerződések, kifizetést igazoló számlák csatolásával az adatigénylő elé tárható és tárandó a bíróság döntése szerint, mivel **az is közérdekű adat, ha a parlagrafű elleni védekezésre szánt pénz nem erre a célra kerül felhasználásra.** A közérdekű adat megismerésének visszaélésszerű, vagy jogszerű voltát a bíróság részleteiben, a kérés indoklottsága tekintetében nem vizsgálja, de rámutat, hogy nem lát olyan indokokat felperesi oldalon, ami az adatkiadás megtagadását eredményezhetné alperesi érvelést elfogadva, a felperesi adatigénylés közérdekű jellege nem vitatható. **Az, hogy egy kiemelt előirányzatra biztosítandó pénzüsszeget intézményfenntartásra, konferenciák szervezésére költ a minisztérium, vagy konkrétan a parlagrafű mentesítésre, ez olyan közérdekű információ, aminek a megismeréséhez fűződhet és fűződik közérdek,** így a tájékoztatás adás alperesnek kötelezettsége, az alól őt a KEHI, ÁSZ vizsgálatai nem mentesítik (ha ezek vizsgálódnak, ezek eredményét is kérheti bárki kiadni közérdekű adatként), ilyen vizsgálatok ténye önmagában nem zárja ki az Infotörvény 30.§(7) bekezdése szerint az adatigénylést, a bíróság így a felperesi igényt alaposnak tartva alperest kötelezte a rendelkezésre álló adatok kiadására, az igényelt elektronikus formában, 15 napon belül.

Perköltségigénye felperesnek nem volt, az eljárás tárgyi illetékmentes az 1990.évi XCIII.tv. 57.§(1) bekezdés o; pontja alapján, így perköltségről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2013. október 15. napja

Dr. Bérces Renáta s.k.
b í r ó

Az írásba foglalás napja: 2013. november 15. napja

A kiadmány hiteléül:

